

Semjén Zsolt: Az állam transzcendens célja a nemzet megmaradása

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a Kereszténydemokrata Néppárt elnöke az államalapítás ünnepe alkalmából tartott kitüntetés-átadón Budapesten, a Karmelita kolostorban méltatta a Szent István-i örökséget.

Az állam transzcendens célja a nemzet megmaradása és életminőségének javítása. Ez akkor érhető el, ha az élet minden területén vannak olyanok, akik a nemzet megmaradását szolgálják. Szent István volt az országépítő; minden magyar küldetése, hogy a saját helyén maga is országépítő legyen – tette hozzá a miniszterelnök-helyettes.

Semjén Zsolt szólt arról, hogy a kitüntetés, az érdemek elismerése az igazságosságból származik és az emberi történelem kezdetei óta létezik.

A kitüntetés nemcsak a kitüntetettnek fontos, hanem az államnak is, amely ilyenkor mintegy seregszemlét tart az egyes szakterületek felett, számba veszi a legkiválóbbakat, és fontos az egész társadalomnak is. Egy nép ugyanis akkor tud megmaradni, ha tagjai számára büszkeség a közösséghez tartozni, ehhez pedig példértékű emberekre van szükség – fogalmazott.

„Az önök munkája Szent István országépítő, nemzetfenntartó munkájának folytatása” – mondta a kitüntetetteknek Semjén Zsolt.

Az idei Szent István-napról szóló összeállításunk a 2. és a 10. oldalon olvasható

Magyarország jelesre vizsgázott a koronavírus elleni harcban

Hogy áll a kormány a Brüsszellel folytatott küzdelemben? Miért volt szükség a tömeges lélegeztetőgép-beszerzésre? Mire kell készülni a kibérbőrcsorszában egy felelős országvezetésnek? Simicskó István volt honvédelmi miniszterrel, a KDNP új frakcióvezetőjével beszélgetett a legfontosabb bel- és külpolitikai aktualításokról a Mandiner.

– A nyár fontos történése volt, hogy Orbán Viktor és a kormány megmérette magát a brüsszeli páston. Az ellenzék és a Fidesz is a saját szájze szerint értelmezte aztán a miniszterelnök szereplését. Ön mit gondol, megtérült a brüsszeli út?

– Meggyőződése, hogy a miniszterelnök úr maradéktalanul képviselni tudta a magyar országgyűléstől kapott kétharmados felhatalmazást, sőt a tervezettekhez képest plusz hárommilliárd euróval térhetett haza. Ez nyugodt szívvel nevezhető történelmi sikernek. Álláspontunk volt, hogy ha már 750 milliárdos hitelt szeretne felvenni az Unió, akkor tegye átgondoltan, igazságosan. Hozzáteszem, Magyarország felelős gazdálkodásának tükrében nem lett volna szükség erre a mentőcsomagra. Az általunk támasztott kritériumok mindegyike teljesült Brüsszelben: ilyen volt az igazságos elosztás elve, aztán az is, hogy ne kössék politikai zsaroláshoz a támogatások kifizetését, vagyis ne a

jogállamiságra vonatkozó alaptalan támadásoktól függjön ez, illetve megőrizhessük az önálló bevándorlás-politikánkat. Végül feltételül támasztottuk a gazdaság újraindít-hatóságát is. Természetesen üdvös lett volna, ha ebben a küzdelemben

a baloldal támogatására is számíthatunk, mégiscsak nemzeti ügyről volt szó. Ez azonban megint nem valósult meg.

– **Miért ilyen fontos még mindig a bevándorlás-politika napirenden tartása? A 2015-ös tetőzés óta je-**

lentősen visszaesett a menekült-hullám intenzitása.

– Ez egy időzített demográfiai bomba, a harmadik világ országainak népessége folyamatosan növekszik, és a jövőben is számítani lehet arra, hogy újabb milliók kelnek útra a válságövezetekből. A menekültáradat alapvetően írhatja át Európa kultúráját, és a keresztény civilizáció egészét. Fejlődéstörténelmi tanulság, hogy minden birodalmat a belső széthúzás és a külső invázió dönt meg, így nekünk kötelességünk az európai kultúra és a keresztény értékvilág megőrzése a következő nemzedékek számára. Ami pedig a migrációs válságot illeti: mindig is azt vallottuk, hogy oda kell vinni a segítséget, ahol a krízis keletkezik, nem pedig azt Európába importálni. Kontinensünk nem olyan erős, hogy európai és nemzeti értékeit megvédelmezhesse, amennyiben a korlátlan és ellenőrizetlen bevándorlási hullám eléri.

Folytatás a 6. oldalon

20 éve avatták Szent Istvánt az ortodox egyház szentjévé

I. Bartolomaiosz konstantinápolyi pátriárka 2000-ben hirdette ki első királyunk szentként való tiszteletét az ortodox egyházban. Erre emlékezett augusztus 19-én Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes és Arszeniosz Kardamakisz metropolita a Fejér megyei Beloianniszban.

KDNP.HU – MTI

Semjén Zsolt különösen fontosnak nevezte a keresztény civilizáció védelmében a keleti és nyugati kereszténység együttműködését. Ennek az együttműködésnek a központi alakja, szimbóluma Szent István király – mondta.

A miniszterelnök-helyettes közölte: Magyarország mindig tudta, hogy Konstantinápolyból kapta a kereszténységet, és erre a térítésre építette Szent István a nyugati keresztény missziót. Magyarország a nyugati kereszténységhez tartozik, de soha sem tagadta meg a keleti kereszténységet. Az a szolgálat, amelyet a kons-

tantinápolyi egyetemes egyház tesz a világban, az a teljes kereszténységet szolgálja – mondta.

Semjén Zsolt részt vett I. Bartholomaiosz konstantinápolyi egyetemes pátriárka 20 évvel ezelőtti látogatását megörökítő emléktábla leleplezésén a Szent Demeter-templom udvarán. Az ortodox pátriárka magyarországi látogatása során I. István királyunkat – a római katolikus egyházhoz hasonlóan – a görögkeleti egyház is a szentek sorába emelte.

A kormányfő helyettese részt vett Arszeniosz Kardamakisz ausztriai metropolita, magyarországi és közép-európai exarcha főpapi liturgiáján is.

Rétvári Bence: Szent István a magyar állam és egyház létrehozója

Szent István a keresztény magyar állam és egyház megalapítója, aki egyenrangú félként akart kapcsolatot építeni a környező országokkal – mondta Rétvári Bence, az Emberi Erőforrások Minisztériumának parlamenti államtitkára augusztus 20-án Kemencén, a római katolikus Kisboldogasszony-templomban tartott ünnepi szentmise után.

A térség KDNP-s országgyűlési képviselője hozzátette: István ismerte fel, hogy a kereszténység az üdvösségre vezető út, ezért egész népét akarta a megtérés útjára vezetni. Ő megélte hitét, és élete utolsó percében Magyarországot felajánlotta Szűz Máriának.

– Szent István királyunk választhatott volna könnyű utat, a német vagy a bizánci befo-

lyásnak engedve, de ő a környező országokkal egyenrangú félként akart kapcsolatot építeni. Nem akart senkinek sem a vazallusa, sem az ellensége lenni, de elvárta, hogy tiszteljék Magyarországot – jelentette ki a politikus. Rétvári Bence rámutatott, a magyar történelemben István a győztesek közé sorolható, de azokra is büszkén emlékeznek a magyarok, akik a következő nemzedékek idején küzdöttek céljaikért, például 1848-ban vagy 1956-ban.

– Mivel vállalták konfliktusaikat, megvívták csatáikat, ezért ugyanúgy hősként tekintünk és büszkék vagyunk rájuk. Ugyanúgy példaképnek tekintjük őket a múltra és jövőre nézve – fogalmazott Rétvári Bence.

Összefogással állíthatók meg a pusztító folyamatok

A napjainkban pusztító folyamatokat csak összefogással tudjuk megállítani, mivel egyes gazdag országokban élő emberek elégedetlen, igénytelen népcsoportjai féktelen önzésükben pusztítanak, és nem tartják tiszteletben még az életet sem – mondta a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára Szent István napján Budakalászon.

HAZÁNK – MTI

Soltész Miklós a Szent Imre Közösségi Ház átadásán arról beszélt, hogy Szent István király példája ma is kötelezi a magyarokat, mivel meg kell védeniük örökségét, és vissza kell verniük az országuk, értékeik és kereszténységünk elleni támadásokat. Hozzátette, hogy Magyarország kormánya ezért is támogatja a közösségi épületek megújítását, építését.

Ezért támogatta 130 millió forinttal a Szent Imre Közösségi Ház megvalósítását egy olyan közösségnek, amely méltó utódja azoknak a bátraknak, akik 1963 és 65 között, a legnagyobb magyarországi keresztényüldözés közepette, templomot mertek építeni Szent István tiszteletére – fűzte hozzá az államtitkár.

A bruttó 210 négyzetméteres alapterületű, két-szintes épület a Szent Imre Közösségi Ház nevet kapta. A földszinten kialakítottak egy rendezvénytermet, a tetőtérben pedig egy kisebb helyiséget, amely csoportfoglalkozások helyszínéül szolgál.

Göbl Richárd, Budakalász polgármestere elmondta: a település kezdeményezte egy katolikus óvoda építését, ezt a Szent Kereszt Felmagasztalása templom mellett, a korábban lebontott vasúti soros óvoda helyén szeretnék megvalósítani.

Semjén Zsolt: Szem előtt kell tartanunk elődeink áldozatát

Hogy itt megmaradhassunk, elődeink nagy árat fizettek; nekünk, kései utódoknak ezt mindig szem előtt kell tartanunk. Ezt Semjén Zsolt mondta augusztus végén, amikor a Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltárában megnyitotta A nemzet emlékezete című kiállítást.

HAZÁNK – MTI

A magyar történelem mérföldköveit tizennégy fontos dokumentumon át bemutató tárlatról a miniszterelnök-helyettes kiemelte: a Magyar Nemzeti Levéltár a digitális technika legkorszerűbb eszközeinek felhasználásával valósította meg a kiállítást.

„A tizennégy nagy jelentőségű irat Magyarország ezeréves történelmét villantja fel, az 1109-es veszprémi apácakolostor görög nyelvű kiváltságlevelével kezdődik és az Antall-kormány 1990. május 23-i alakuló ülésének jegyzőkönyvével zárul. Közte pedig az ország történelme vagy keresztútja, élve a tizennégyes számhoz társuló jelentéssel” – fejtet-

te ki **Semjén Zsolt**.

A tárlókban sorakozik mások mellett az 1222-ben kiadott Aranybulla, az 1723-ban született Pragmatica Sanctio, az 1848 áprilisi törvények, de ott van Mohács (Brodarics István szerémi püspök 1527-ben írt levele I. Ferdinánd királyhoz), Trianon (az 1921. évi XXXII. törvénycikk), a magyar-szovjet jóvátételi egyezmény 1945-ből és az 1956-os elbukott szabadságharc tragikus következménye, a szovjet csapatok magyarországi tartózkodását jogilag rendező egyezmény.

Szabó Csaba, a Magyar Nemzeti Levéltár főigazgatója kitért arra, hogy a templombelsőhöz hasonló kiállítóterapszisában a Szent Korona

háromdimenziós technikával megjelenített képe lebeg. A magyar találmánynak köszönhetően a hologram segítségével szinte kézbe lehet venni a koronát.

„A Magyar Nemzeti Levéltár háromszáz kilométer iratanyagot őriz, ebből a hatalmas halmazból kellett kiragadnunk a nemzet története szempontjából legfontosabb dokumentumokat, úgy, hogy ha ide bejön egy magyar ember, büszkeséggel töltsse el” – mondta Szabó Csaba. Megjegyezte, hogy a tárlat a tervek szerint helyet kaphat a koronavírus-járvány miatt 2021-re halasztott dubaji világiállítás magyar pavilonjában.

Fodor Pál, a Bölcsészettudományi Kutatóközpont főigazgatója szerint a

kiállítás azt is szolgálja, hogy léleken próbáljunk felnőni Szent István örökségéhez, hagyatékához és ne engedjünk se az alkotmányosságból, sem a belső és külső szuverenitásból.

A kiállításon látható dokumentumokhoz magyar és angol nyelvű leírás, kisfilm és fotók kapcsolódnak a virtuálisan lapozható tárlókban. A nemzet emlékezete – A magyar történelem mérföldkövei című tálat kurátora O. Kovács József és Paukovic Gergő, a tárlat összeállításánál az MTVA Sajtó- és Fotóarchívumának anyagait is felhasználták.

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes kiállításmegnyitó-beszéde a 10. oldalon olvasható

Soltész Miklós: Nekünk „ez” a szivárványos zászló nem kell!

Szent István nyugati szövetségkötésének szimbóluma a szivárvány zászlaja az Ószövetségből és a Szűz Máriát jelképező 12 csillag, ami az Európai Unió zászlajában is szerepel, de ezeket az értékeinket most el akarják rabolni tőlünk – jelentette ki a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára, a KDNP alelnöke augusztus végén a Zala megyei Pölösken.

Soltész Miklós a 15 millió forintos kormányzati támogatással felújított katolikus plébániatemplom felszentelési ünnepségén a homoszexuális mozgalom szimbólumára utalva azt mondta: nekünk ez a szivárványos zászló nem kell, „vigyük vissza” Nyugatra, nekünk azok az értékek kellenek, amelyeket több mint kétezer éve Isten az emberek lelkébe írt – adta hírül az MTI.

Az unió zászlaját megtartjuk, mert benne van Mária szimbóluma, de ha sokáig „űzik a lelkeket és rombolják az értékeket”, nehéz lesz ezt a közösséget egyben tartani – fogalmazott.

Arra emlékeztetett, hogy Szent István két szövetséget is kötött. Egyrészt a Nyugat-Európából érkező kereszténységgel, hogy megmaradjunk a Kárpát-medencében, illetve megerősítsük a keresztény gyökereket és továbbadjuk a keresztény értékeket, másrészt

szövetséget kötött Szűz Máriával, aki azóta is védi, őrzi az országot.

Ma sajnos értékeket rombolnak, „olyanok akarják megmondani ne-

künk, hogy mi az igazság, akik azt sem tudják, micsoda küzdelem volt ebben a térségben, ebben az országban az értékek, a kereszténység

megőrzése érdekében” – hangsúlyozta Soltész Miklós.

Hozzátette, hogy Pölösken a kommunizmus idején, éppen abban az időben voltak olyan bátrak az itt élők, hogy templomot emeljenek, amikor a legnagyobb keresztényüldözés zajlott.

A zalai település templomát 1960-ban szentelték fel. A mostani felújítást követően ünnepi szentmise keretében áldotta meg a templomot Udvardy György, a Veszprémi Főegyházmegegye érseke, akivel együtt misézett a Keszthely-Zalaszentgróti Espereskerület papsága.

A szentmisén a Zalaegerszegi Városi Fúvószenekar és a búcsúszentlászlói plébánia kórusa is közreműködött. A szertartáson jelen volt a pölöskei gyökereit ma is ápoló Palkovics László innovációs és technológiai miniszter is.

A KDNP továbbra is a családok és a magyar nemzeti hagyományok mellett áll – reakció a Momentum nyilatkozatára

A Momentum Facebook-bejegyzése szerint nagy szükség lenne az óvodások és a kisiskolások között az LMBTQ-emberekiránti érzékenyítésre, például „megfelelő” mesék megismertetésével, játékok és tornaórák szervezésével. A hagyományos mesék a mai napig életre tanítanak, a meseolvasás a legjobb módszer a gyermekeink érzelmi intelligenciájának fejlesztésére.

Benedek Elek, Illyés Gyula, Lázár Ervin, Andersen vagy a Grimm fivérek meséit a Momentum kidobná vagy meghamisítaná, pedig ezen nemzedékek nőttek fel. Számunkra a családok és a gyermek az első! A gyermekeknek joga van egy anyához és egy apához, ezért nem mondunk a momentumos ideológiai befolyásolásra!

A Momentum politikai haszonszerzés miatt képes lenne a legvédtelenebbek, a gyermekek befolyásolására. Oda jutottak, ahová korábban szellemi elődeik, a kommunisták. A végső céljuk elérése érdekében a múltat végképp el akarják törölni. 1000 éves keresztény kultúrát dobnának sutba, eltörölnék nemzeti hagyományainkat és még a gyerekek meséit is átírnák!

Magyarország az elmúlt 1000 évben sok birodalmi törekvést és pusztító ideológiát is túlélt azzal, hogy ragaszkodott saját függetlenségéhez és hagyományaihoz. Mi is ezt tesszük, mert hisszük, hogy Magyarország úgy lehet a 21. század nyertese, ha ragaszkodik a hagyományaihoz, nem pedig ha feladja azokat!

Kereszténydemokrata Néppárt

A politikai marketing fegyver, ami jó vagy rossz kezekbe is kerülhet

A KDNP frakcióvezető-helyetteseként ezután a politika békésebb területeivel szeretne foglalkozni, például szociális kérdésekkel, teremtésvédelemmel. Jövőbeli tevékenységét a valódi civil világ felé „hídépítőként” is el tudja képzelni, a durva kampányküzdelmek már nem tartoznak a kedvencei közé. Harrach Péterrel (képünkön) beszélgett a Vasárnap hírportál.

– Egy politikus, aki kerüli a „durva kampányküzdelmeket”? Nem fából vaskarika ez?

– Hadd tegyem hozzá kellő szerénységgel, hogy ötször mérettem meg magam egyéni választókerületben, és ötször győztem a baloldali jelölt ellen. Nincs tehát szó arról, hogy ne lenne „harci tapasztalatom”. Talán a politikai alkatomból is fakad, hogy egy kicsit más szemszögből nézem a politikát, más célok foglalkoztatnak. A környezetemben azt tapasztalom, hogy sokakat riaszt a politikai ripacszkodás. Ez is egy színpad, és minden színpadon vannak jó és rossz szereplők; a színház színpadán az igazi művész visszafogottan alkalmazza az eszközöket, ezzel teret enged személyisége érvényesülésének, a ripacs viszont eltúlozza azokat, mert nincs saját mondanivalója. A politikussal is hasonló a helyzet. Személyének hitelessége befolyásolja a szakmai eszközök használatát.

– A „politikai színpad” egy régi metafora. Mi változott?

– Az utóbbi években a pártok életében megnőtt a marketing szerepe. A politikai marketing az üzletihez hasonlóan árut ad el, ezért ugyanazokat az eszközöket alkalmazza, kezdve a célcsoport meghatározásától az ismétlési gyakoriságon át egészen a média igénybevételéig. A különbség az, hogy a politikai marketing nemcsak termékek, hanem személyek márképítésére is vállalkozik; a személyre koncentrálnak akkor is, amikor a saját kiválóság bemutatása mellett az ellenfél alkalmatlanságának bizonyítása kap hangsúlyos szerepet. „Szembesítő kampány nélkül nincs győzelem”. A kevésbé szemérmesek ezt negatív kampánynak nevezik.

– Maradjunk a szembesítő kampánynál. Mi a gond azzal, hogy a döntéseikkel sokak életét befolyásoló politikai szereplőkről a kampányban „leszedik a keresztvizet”? Ezáltal a színpadi szerepeik mögött (ön használta ezt a metaforát) az igazi valójuk is jobban megmutatkozik.

– Egy politikai erő hitelességét vagy annak hiányát mutatja, hogy valós vagy megtévesztő szembesítő kampányt folytat. A megtévesztés legtöbbször valós tényből levont hamis következtetést vagy általánosítást jelent. A mai ellenzék legtöbbször ezzel sem bíbelődik, megelégszik a brutálisan durva jelzőkkel és az alpári gyalázkodással. Gyakran élnek az egyik leghatásosabb eszközzel, az irigység felkeltésével.

– Ez valóban könnyebb útnak tűnik, mint programírással bíbelődni és felelős ígéreteket tenni, amit a választók aztán számon kérhetnek. Pedig hagyományosan éppen ez a hitelesség egyik legfőbb mércéje...

– A programok szerepe a kampányban csökkent, az ígéretké és a vízióké megmaradt, az ellenzéki követeléseké növekedett. Az utóbbinál érvényesül egy másik marketingszabály, a társadalmi igény felmérése és megfogalmazása. Különösen a régi baloldali pártjainál látjuk, hogy szinte naponta követelik egy-egy társadalmi csoport erősen felnagyított igényeit. Ebben semmi kockázat nincs, hiszen ezen a szinten a megvalósíthatóság nem szempont.

– A társadalmi igények precíz felméréssel persze önmagában semmi gond nincsen, ez adja a demokrácia alapját. Köztudott, hogy a kormány is végez ilyen méréseket. Más kérdés, hogy a különböző társadalmi igényeket mennyire sikerül egyensúlyban tartani. Ahogy ön is mondja, az ellenzék ezzel – rövidtávon legalábbis – nem vállal nagy kockázatot, bátran tehet felelőtlen ígéreteket. De ha hosszabb távon nézzük: mi a politikai marketing célja?

– Közvetlen cél az „áru” kiválóságának elfogadtatása, végső cél a hatalomhoz segítség. A hatalom megszerzésének azonban van egy sokkal durvább változata. Azzal kezdődik, hogy egy elégedetlenséget kifejező

békés utcai demonstráción megjelennek balhéző radikális elemek, illetve jelen van a harmadik szereplő, az őket még tovább hergelő ellenzéki politikai személyek. Arra vállalkoznak, hogy bebizonyítsák, a fennálló rend megdönthető, a hatalom megszerzése, ha nem megy demokratikus úton, akkor majd megy erőszakkal. A forgatókönyv változhat, de a faltörő kos szerepe változatlan. Így gondolták a hazai próbálkozók is, a köztvében bohóckodók és a parlamentben balhézők. Nekik nem jött be, számukra marad a demokratikus út.

– Ami egyben a nehezebb út is, hiszen komoly szervezőmunkát, társadalmi bázisépítést igényel. De mennyire nyújthat hiteles alternatívát egy olyan „szivárványkoalíció”, ami sok esetben önmagával is hadilábon áll (például a Fővárosi Közgyűlésben, vagy éppen Gödön), ráadásul komoly ideológiai ellentétek feszítik?

– Minden feladathoz fel lehet nőni – de nem mindenki képes rá. Egy politikai közösség normái és magatartása minden helyzetben jellemzőek rá. Erre a kérdésre a valódi választ az adja meg, amit ez a politikai erő akkor tett, amikor hatalmon volt. Azt meg ismerjük... de mivel a választói emlékezet véges, erre újból és újból emlékeztetni kell. Erre nyilván az a válasz, hogy a régi és az új baloldal nem ugyanaz. Csak hogy lényegében mégis ugyanaz, közösek az eszmék és a célok. Persze ettől még rivalizálhatnak egymással. Teszik is.

– Sebaj, a politikai marketing majd mindent megold! A nagy ellenzéki olvasztótégelyben még a két ősellenség, a Jobbik és a Gyurcsány-párt is szépen egymásra talál...

– A politikai marketing ma nélkülözhetetlen, de nem elégséges. Erre van egy negatív és egy pozitív példa. Valamikor a Jobbik képviselőinek elkötelezettségéből fakadt a mondani való és a politikai cselekvés – még ha ez számomra sokszor túl radikális is volt. Aztán váltottak, feladták a régi elkötelezettséget, és a rideg hatalomszerzési szabályokat kezdték alkalmazni. Most látszik igazán, hogy ez milyen kevés. A pozitív példa – ez nem elfogultság, mert vitathatatlan – a kormánypártok gyakorlata. Ebben egyensúlyban van a polgárbarát kormányzás és a marketingtevékenység.

– „Minden szentnek maga felé hajlik a keze” – gondolhatják most az ellenzéki hangoltságú olvasók. Avagy mi a garancia arra, hogy a kormány nem „tolja túl” a politikai marketinget?

– Szerintem minden szabály alkalmazásában okos rugalmasságra van szükség. A kormánypártok például élnek azzal a szabállyal, mely szerint támadásra nem védekezéssel, hanem támadással kell válaszolni. Valahogy így: „Ők beszélnek, akik...” Vannak azonban választók, akiket érdekel a cáfolat is, vagyis az, hogy a hazug állításokkal és hamis adatokkal szemben mi a valóság. Szabály ide, szabály oda, időnként ezt is hallaniuk kell. Ahogy sajnos igaz a mondás: a jó kormányzás kevés a győzelemhez, tehát pusztán az elmúlt évek fejlődését bemutató eredménykampánnyal nem lehet nyerni. Az is igaz viszont, hogy kár lenne ezt teljesen nélkülözni.

– Akkor mégiscsak lehet tisztességes eszköz a politikai marketing?

– Nem minden reklám manipulál, van, ami egyszerűen tájékoztat – és ezzel együtt persze teszi azt, ami a dolga, hogy meggyőzőn. A marketing politikai fegyver, ami kerülhet jó vagy rossz kézbe. Győzelemhez segítheti azt, akinek ugyan nincs mondanivalója se az emberről, se a társadalomról, de jól fel tud mondani néhány tételmondatot. Viszont a hiteles, kormányképes erő sem nélkülözheti, ha törekvéseit a hatalom birtokában meg akarja valósítani.

A Trianon utáni újrakezdésre emlékezni nemzeti erőforrás

Demokráciában a közöny és a passzivitás az egyik legnagyobb veszély, ezért is javaslom mindenkinek – pártállástól függetlenül –, hogy éljen a nemzeti konzultáció adta véleménynyilvánítási lehetőséggel – jelentette ki a Magyar Hírlapnak adott interjújában Latorcai János (képünkön), az Országgyűlés alelnöke, a Kereszténydemokrata Néppárt Országos Választmányának elnöke.

– Mit érez, amikor egy-egy Trianonra emlékező rendezvényre kap meghívót?

– Minden egyes meghívó egy külön gondolatot indít el bennem. Miért és mire emlékezünk, mire és miért akar emlékezni az adott közösség? A történelmi tanulságok levonására mindig szükség van, ugyanakkor nem mindegy, hogy a veszteségre, a fájdalomra vagy éppen ellenkezőleg: a megmaradásra és a jövő reményét is magában hordozó összefogásra, az újrakezdésre emlékeznek. Magam jobban szeretem az utóbbit, hiszen ezek azok az emlékezések, amelyekben – Wass Albert szavaival – erő is van és üzenet is a jövő számára.

– Trianonra gondolva mi a legfontosabb feladatunk?

– A trianoni békediktátum napja 2010 óta a nemzeti összetartozás napja is. Ne feledjük, hogy a nemzet szövete nem elfeslett száz éve, hanem azt erőszakkal szétszakították, ezért közös felelősségünk a szálakat újra összevarrni. Ebben az évtizedben a kormány rengeteget tett ezért. Az állampolgárság kiterjesztését és ezáltal a nemzet közjogi egyesítését számos gyakorlatias, a gazdasági és a kulturális kapcsolatokat erősítő intézkedés követte, amelyek következtében adott a lehetőség arra, hogy a Kárpát-medence magyarsága szellemi, eszmei és a hétköznapiakban is összetartó, valódi közösséggé forrjon. Jó úton járunk, s hogy meddig jutunk, az mindannyiunk közös munkája és felelőssége. A tét rendkívüli, hiszen csak egy ilyen közösség képes garantálni, hogy tagjai anyanyelvüket megőrizve, kultúrájukat ápolva, szülőföldjükön családot és jövőt tervezve úgy legyenek hűségesek magyar nemzetükhöz, hogy közben értékteremtő polgáraivá váljanak azon országoknak, amelyekben élnek. Ha ez teljesül, akkor elmondhatjuk, hogy múltunk nemzeti tragédiáinak tanulságai és az újra megtalált nemzeti összetartozásunk öröme igazi erőforrássá vált az elkövetkezendő száz évre.

– Mit tapasztal, mit jelent a mai magyar társadalomnak a száz évvel ezelőtti békediktátum?

– A trianoni békediktátum tulajdonképpen egy máig teljesen be nem hegedt seb a magyar nemzet testén. Egy valódi, mélységében ki nem beszélt trauma, hiszen a hozzá vezető út, majd a békediktátum társadalmi következményeinek megértésére és feldolgozására a Horthy-korszak revizionista politikája, ha eltérő okokból is, de ugyanúgy alkalmatlan volt, mint a második világháborút követő vörös

diktatúra internacionalista politikája. Ez a feldolgozatlan és megosztottság öröklődött át a rendszerváltás időszakára is. Ezen kívánt felülemelkedni Antall József miniszterelnök úr, amikor megválasztását követően alig néhány nappal kijelentette, hogy lélekben és érzésben tizenötmillió magyar miniszterelnöke kíván lenni. Ugyanígy a meglévő megosztottságon való felülemelkedés volt a célja annak döntésnek is, amellyel az Országgyűlés 2010-ben június 4-ét a nemzeti összetartozás napjává nyilvánította.

A megosztottság azonban minden azóta megtett nemzetpolitikai intézkedés ellenére jelen van a társadalomban. Jó példa erre a századik évforduló napján tartott parlamenti emlékülés, amelyen a magyar parlamenti pártok képviselői jelenlétükkel közösen tehetek volna hitet a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fóruma által éppen a századik évforduló jegyében megfogalmazott politikai nyilatkozat mellett, de a Demokratikus Koalíció képviselői távol maradtak az üléstől. Azt hiszem, ez a döntésük nem egyedi és nem véletlen volt. A magyar társadalom ma is megosztott, s akik az internacionalista utat járják, azok, ahogy jó néhány évtizede, úgy ma sem tudnak ezzel a kérdéssel mit kezdeni. Akik viszont nemzetben és a magyar nemzet megmaradásában gondolkodnak, ma már könnyebb szívvel emlékezhetnek, hiszen száz év nehézségei ellenére nemcsak megmaradtunk, hanem reményünk van arra, hogy az előttünk álló évszázadot a javunkra fordítsuk.

– A nemzeti konzultáció ügye inkább megosztja vagy összefogja az országot?

– Az, hogy a magyar társadalom megosztott, sajnálatos módon a nemzeti konzultáció megítélésében is visszatükröződik. Sokan nem a kérdések fontosságát és sokszor azoknak a valóban jövőt formáló jelentőségét mérlegelik, hanem passzivitásukkal vagy a kérdések elleni támadásokkal a kormány elleni tiltakozásukat fejezik ki. Meglátásom szerint egy demokráciában a közöny és a passzivitás az egyik legnagyobb veszély, ezért is javaslom mindenkinek –

pártállástól függetlenül –, hogy éljen a konzultáció adta véleménynyilvánítási lehetőséggel.

– Úgy tűnik, a tavasszal számított-nál is előbb következhet be a koronavírus-járvány második hulláma. Ennek mennyire lehet mozgósító hatása?

– Valóban, a friss adatok azt jelzik, hogy akár már szeptember közepén elérhet minket a járvány újabb hulláma. A hatékony védekezés – az első hullámhoz hasonlóan – rendkívüli és gyors intézkedéseket követelhet meg. Az első hullám tapasztalatainak birtokában azonban annyit biztosan tudok mondani, hogy a kormány és az operatív törzs a helyén van, a CNN korábbi értesüléseivel ellentétben pedig a parlamenti munka tovább fog folytatódni, és az országgyűlési törvény, valamint a Házaszabály adta lehetőségekkel élve az Országgyűlés mindent meg fog tenni annak érdekében, hogy a lakosság személyi és vagyoni biztonságának megőrzéséhez szükséges jogszabályi változások minél gyorsabban törvényi erőre emelkedhessenek.

– Az elmúlt hónapokban folyamatosan erősödött a migráció. Elképzelhetőnek tartja a 2015-höz hasonló, tömeges bevándorlást?

– Miként a koronavírus-járvány, úgy a migrációs válság is látszólag a semmiből bukkant fel 2015-ben. Valójában azonban a kiváltó folyamatok már hosszú évek óta jelen voltak, csak – hétköznapi hasonlattal élve – a forrásban lévő víz még nem tudta felemelni a fazék tetejét. Afrika és Ázsia túlnépesedése, a klímaváltozás nyomán fellépő természeti katasztrófák, az arab tavasz következtében destabi-

lizálódott észak-afrikai térség és még jó néhány fontos tényező együttesen vezethetett az öt évvel ezelőtti helyzethez. Ha megnézzük, hogy a korábbi kiváltó okok közül melyek szűntek meg, elég rövid lesz a listánk. Tehát a migráció erősödésének feltételei lényegében változatlanul fennállnak. Számomra éppen ezért talán a legfontosabb kérdés, hogy az Európai Unió és az egyes tagállamok milyen politikát fognak folytatni az elkövetkezendő években. A magyar álláspont egyértelmű: a segítséget kell helybe vinni és nem a problémákat exportálni ide, Európába, valamint a népességesőkkenés problémáját nem népességcserével, hanem családtámogatásokkal kell megoldani. E téren sajnos nem vagyok optimista, és úgy látom, hogy Nyugat-Európa nem egy országában a hagyományos szavazóbázisukat elvesztő baloldali pártok saját hatalmi szempontjaik vagy homályos föderalista vízióik érvényesítése érdekében továbbra is az ellenőrizetlen migrációs politika keresztülviteléért fognak dolgozni. Nekünk, keresztény-nemzeti alapokon álló pártoknak és politikusoknak sok tennivalónk lesz, ha egy olyan Európát akarunk gyermekeinkre és unokáinkra örökölni, amely büszke az értékeire, őrzi nemzeti sokszínűségét és a mindannyiunkat összekötő keresztény örökségét.

Latorcai Jánosnak a BorsodAbaúj-Zemplén megyei Halmajon létrehozott Interaktív Nemzeti Emlékparknak és a Turul-szobornak az avatásán elmondott beszéde a 9. oldalon olvasható

A KDNP az EU alapító atyáinak szellemiségét viszi tovább

Beszélgetés Simicskó Istvánnal

Folytatás az 1. oldalról

– Van egyáltalán még legitimitása a nemzetállamokban való gondolkodásnak? A globalizációs folyamatok elmoszák a nemzeti határokat.

– Csak a nemzetállamokban való gondolkodásnak van létjoga. Az Európai Unió akkor lesz erős, ha erős nemzetállamok alkotják. A közösségben létezés pedig emberi alapérzés, és ezt a család, illetve tágabban a nemzet keretében lehet megélni.

– Az elmúlt hónapok a BLM-mozgalom térnyeréséről is szóltak. Hogy látja, Magyarországon mennyire aktuálisak a tengerentúlról induló, majd Nyugat-Európán is végigsöprő progresszió követelései?

– Érdeemes észrevenni, hogy a BLM-mozgalom (Black Lives Matter – Feket Életek Számítanak – a szerk.) és ennek nyomán kitörő zavargások egy politikai motivációval zajló eseménysorként értelmezhetőek, amelyek az amerikai elnökválasztási harchoz kapcsolódnak. Felelős politikusként el kell ítélnünk a lázongást, az anarchiát, a zűrzavart, az utcai harcokat. Ráadásul a koronavírus-járvány okozta krízisben inkább az összefogást érdemes erősíteni, nem pedig az abszurd, szobordöntőgető ideológiai csatározásoknak terepet adni. Bizom benne, hogy Magyarországon a normalitás lesz az úr ebben a kérdésben is, a kormány minden erejével ezen lesz.

– Hogy élt a kormány a Covid-járvány alatt a rendkívüli felhatalmazással? A nagyobb

halálozási hullám elkerült minket, de számos hír szólt a túlzott mennyiségben beszerzett lélegeztetőgépekről és a felesleges ágyfelszabadításról.

– A magyar kormány a leggyorsabbak között volt a védelmi intézkedések bevezetésénél, ezért sikerült a fertőzöttségi és a halálozási arányt is rendkívül alacsonyan tartani – európai és világviszonylatban is. A járvány kezelésében az Operatív Törzs intézkedéseinek túl szükség volt az oktatás és az egészségügy szerepelőinek megfeszített munkájára is, ezért nagy köszönet jár nekik. Ahogy egyébként az állampolgárok többségének is, akik fegyelmezetten vállalták a korlátozásokat és a karanténhelyzettel járó lemondásokat. A lélegeztetőgépekre és az ágyfelszabadításra visszatérve: egyetlen ország sem volt felkészülve a járványra, nem tudhattuk annak mértékét és pusztítását, így a legrosszabbra készülve kellett feltölteni a készleteket. A jövőben magyar gyártmányú lélegeztetőgépekre és védőfelszerelésre van szükség, hogy ne csak a világpiactól függjünk a kritikus helyzetekben. Nem lehet ugyanis pontosan előrejelezni a járvány második hullámát és a hatékony védőoltás kifejlesztésének idejét sem.

– Komoly bírálat érte a kormányt amiatt is, hogy a rendvédelmi szervek túlzott szerepvállalása jellemezte a járvány kezelését. Valóban szükséges volt biztonsági kérdéssé formálni az egészségügyi válsághelyzetet?

– Kezdjük azzal, hogy sarkalatos

törvények szabályozzák a válsághelyzetben a felelősségi köröket, így a katonaság és a katasztrófavédelmi szervek működését is. Ám ha gyakorlati szempontból közelítünk: a válsághelyzetekben az állampolgárok a kormánytól, az állami szervektől, végrehajtó hatalomtól várják el a civil lakosság védelmezését, a közrend és a normális napi élet feltételeinek biztosítását. Az Operatív Törzsben is ezek a szempontokat jelenítették meg a rendvédelmi szervek képviselői. Az elmondható, hogy Magyarország jelesre vizsgázott az első hullám elleni harcban.

– Ha már honvédség: az ön minisztersége idején indult el a katedképzés. Mi szükség van a honvédelmi nevelésre ma, amikor Magyarország egy szilárd katonai szövetségi rendszer része?

– Még honvédelmi miniszterként, néhány kollégámmal közösen dolgoztuk ki a Zrínyi 2026 Honvédelmi és Haderő-fejlesztési Program megvalósításának lépéseit, amit a magyar honvédség korábbi, szocialistától örökölt állapotán túl a hadviselés megváltozott technikái is indokoltak. Új kompetenciákra van szükség, hogy alkalmazkodjunk a digitális kor kihívásaihoz, a kibertáború időszejéhez. Azt látjuk, hogy a világháló révén, a digitális forradalom korában a nyílt társadalmak kiszolgáltatottá válnak, az egyén felelőssége pedig megnő. Mi az oktatás-nevelés során tudjuk kialakítani azokat a képességeket és értékszemléletet, amik révén a fiatalok felelős állampolgárként léphetnek a felnőttkorba. Ilyen

átadandó értékek közé tartozik a hazaszeretet, a hagyományok tisztelete vagy a közösségi lét fontossága. Gyökereket és szárnyakat adunk a gyerekeknek, ahogy ezt Goethe is vallotta.

A magyar honvédség korábban sohasem tapasztalt, 780 milliárdos költségvetésből gazdálkodhat jövőre, azonban lényeges, hogy ne csak anyagi értelemben becsüljük meg a katonákat, hanem feladatunk a szellemiség megerősítése, a belső tűz felélesztése és táplálása. Fontos a technikai eszköztár megújítása, de mindig első a humán erőforrás, az ember, a katona, mert minden emberi közösség igazi ereje a szellemiségében rejlik.

– Nemrég lett a KDNP frakcióvezetője. Milyen feladata és létjoga van a pártnak a Fidesz mellett?

– A KDNP a legrégebbi, történelmi gyökerekkel rendelkező párt, amely történelmi folytonosságot képvisel. Az Unió alapjait is kereszténydemokrata politikusok rakták le, az európai népek együttműködését keresztény alapokon képzelték el. Ezt a szellemiséget viszi tovább pártunk. A Fidesz sokat köszönhet nekünk, ahogy mi is a Fidesznek, hosszú évekre visszanyúló, eredményes együttműködésünk egyedülállónak mondható a rendszerváltás utáni politikatörténetben. Frakcióvezetőként először minden képviselővel egyeztetek az előttünk álló feladatokról. Célunk megerősíteni a saját karakterünket. Sok munka áll előttünk a ciklus második felében is, amit egy ilyen összetartó közösségben örömmel végeznék.

A magyar kormány 2017-ben döntött a honvédelmi sportközpontok fejlesztéséhez szükséges feltételek biztosításáról. Simicskó István hazafias és honvédelmi nevelésért felelős kormánybiztos azt mondta, a haza védelme nemzeti ügy, a honvédelmi sportközpontok megépítésével pedig az a szellemiség is erősödik, amely a közösséget össze tudja tartani – olvashatjuk a Magyar Nemzet cikkében.

A honvédelmi sportközpontok olyan lőterekkel is rendelkező multifunkcionális szabadidős sportlétesítmények lesznek, amelyek közösségi programok, sportlövész, küzdősport, általános képességfejlesztő foglalkozások, valamint elméleti képzések meg-

tartására lesznek alkalmasak. Az elsőként tervezett helyszínek a következők: Balassagyarmat, Újfehértó, Szarvas, Szigetvár, Baja, Kisvárd, Körmen, Nagykanizsa, Berettyóújfal, Pécs, Sáropatak, Makó, Szekszárd,

Újabb honvédelmi sportközpontok építését kezdi el a kormány

Székesfehérvár, Kecskemét és Zalaegerszeg.

A megépült központok vagyongazdálkodója a Honvédelmi Sportszövetség lesz.

A típustervek alapján épülő központok hasznos alapterülete mintegy 700 négyzetméter, mely

magába foglal egy 138 négyzetméteres edzőtermet, melyhez egy 760 négyzetméteres lőtér is tartozik.

Az emelet hasznos alapterülete több mint 160 négyzetméter, ahol egy hetven négyzetméteres oktatótermet is kialakítanak, ezenkívül

minden épülethez megfelelő számú parkolóhely is tartozik. A tervezés során a Makovecz Imre által meghonosított organikus építészeti stílus is érvényesül.

Érdeemes felidézni, hogy június végén a hazafias és honvédelmi nevelésért felelős kormánybiztos

Baján, a volt Vaskúti úti laktanya közelében megépülő honvédelmi sportközpont alapkövetésénél bejelentette: valamennyi járásban épül majd honvédelmi sportközpont. Simicskó István akkor azt mondta, a haza védelme nemzeti ügy, a honvédelmi sportközpontok megépítésével pedig az a szellemiség is erősödik, amely a közösséget össze tudja tartani. Hozzátette: a kormány lehetőséget kíván adni az embereknek, hogy a sporttevékenységet minél magasabb szinten és minél szélesebb körben élhessék meg, amelynek távlati célja egy sportoló nemzet felépítése, mivel kiváló teljesítményű sportolóinknak köszönhetően a sport nagy nemzeti kincsünk.

Zalaszentgyörgyön is megemlékeztek a totalitárius rendszerek által elkövetett bűncselekmények áldozataira

HAZÁNK

1939. augusztus 23-án jött létre a Molotov-Ribbentrop-paktumként ismert megemlékezési szerződés a náci Harmadik Birodalom és a bolsevik Szovjetunió között. A németek egy hétre rá lerohanták Lengyelországot, kirobantva ezzel a második világháborút. Az egyezmény titkos záradékában pedig a két totalitárius diktatúra felosztotta egymás közt Kelet-Európát szovjet és német érdekszférára (a Szovjetunió pedig ugyancsak támadást indított Lengyelország ellen). Ezt követően több éves pusztító háború, holokauszt, deportálások és kitelepítések, fél évszázad megszállás, zsarnokság, terror, elnyomás és gazdasági kizsákmányolás várt Kelet- és Közép-Európa népeire. Bár korábban többen felvetették, végül magyar-lengyel-litván kezdeményezésre az EU tagállamainak igazságügyi miniszterei 2011 júniusában döntöttek a Totalitárius diktatúrák áldozatainak emléknapja (augusztus 23.) meghirdetéséről, a közös európai múlt tudatának és a kollektív emlékezetnek az erősítése érdekében.

Császár Lászlóné (Kati néni) még csak 5 éves volt, amikor a front Magyarországra érkezett, és a visszavonulóban lévő német hadsereg a nyilasok támogatásával a kistelepülések erőforrásait olyan mértékben állította a már régen elvesztett háború szolgálatába, ami már – az akkoriban többnyire gazdálkodással foglalkozó – falusi emberek megélhetését is súlyosan veszélyeztette. „Édesapám, Császár János katonai szolgálatot teljesített, ezért a gazdaságban a kocsisunk volt az egyetlen férfi. A földeket kézi erővel, illetve lovakkal művelték akkoriban. A nyilasok a háború szükségleteire hivatkozással elhajtották a lovakat, és vele együtt bevonultatták a kocsist is” – mondja Kati néni. A holokauszt a falut nem érintette. A megszálló szovjet katonák elől az asszonyokat és lányokat igyekeztek elbújtatni a falubeliek, fiús ruhába vagy idősebbnek öltöztették őket, napokig széna mögé rejtették, de azok sajnos a padlásokra és az iskola épületébe is betörték és erőszakoskodtak. Megtörtént a rokonságban, másik faluban, hogy a leányát védő édesapát lelőtték a szovjetek.

Miután véget ért a háború, majd rövid átmenet után berendezkedtek a kommunisták Magyarországon,

Császár Zoltán és Császár Lászlóné a zalaszentgyörgyi Gulag- emlékmű előtt

az ügyesebb és szorgalmasabb gazdálkodókat hamar a „nép elenségeivé”, kulákká minősítették. 300 aranykorona volt eredetileg a küszöbérték, de annak érdekében, hogy több emberre alkalmazhassák a szankciókat, a rét- és szőlőterületek aranykorona-értékét egy kitalált, mesterséges szorzóval felszorozták. Zalaszentgyörgyről végül nem telepítettek ki senkit, de az utolsó pillanaton múlt: már több család összepakolt, értékeiket ismerősökre, rokonokra hagyományozták megőrzésre, sőt, a szállításra rendelt vasúti szerelvények is a zalaszentgyörgyi vasútállomáson (a kép háttérében) vártak már, mikor végül felsőbb utasításra lefűjték az akciót. Betelepítés történt ugyan minden házba, ahol volt legalább két szoba, de a falusi emberek hamar megtalálták a hangot a gyakran városokból kitelepített, polgári foglalkozású idegenekkel.

„Háromszor tették tönkre édesapámat a kommunisták: a kulákrendszerrel, az állami gazdaságok létesítésekor, majd a téveszervezések. Miután mindent elvettek, még 5 évet kellett dolgoznom a téveszben azért, hogy 70 éves korában állami nyugdíjat kaphasson” – emlékezik Kati néni. Minden terményből, még a tojásból is kötelező beszolgáltatás volt. Császár János bácsit kétszer is bezárta a hatóság, egyik alkalommal teljesen koholt vádakkal, másik alkalommal engedély nélküli disznóvágás miatt. „Ugye maguk három disznót vágta?” – kérdezte a házhoz kiszálló rendőr a portán dolgozó kocsist. „Nem, csak kettőt” – volt a válasz. Mivel azonban a nagyobb disznóra volt csak engedély, János bácsit aznap elvitték a rendőrségre.

„János, jegyeztessen, amit mon-

danak, mert megverik” – kapott másik alkalommal tanácsot ismerőstől Békekölcson jégyszével kapcsolatban. Háromezer forint értékben kellett Békekölcson jégyszévetni, ami későbbi egyévi nyugdíjának felelt meg – ehhez a megtakarításokon túl akkor el kellett adni egy tehenet is.

Az 1956-os forradalom és szabadságharc idején Zalaszentgyörgyön is gyűjtöttek élelmiszereket, terményeket a szabadságharcosok céljaira. Teherautóval szállították, majd a Széna téren osztották szét a szállítmányt Budapesten. Ebben az akcióban részt vett Kati néni férje is. Bár a negyvenes-ötvenes évek tapasztalatai miatt aggódtak az idősebb rokonok, végül nem történt megtorlás a faluban.

„A nyilas és a kommunista rendszerek rémtetteit mi, rendszerváltás után felnőtt nemzedékhez tartozók, már csak elmondásokból ismerjük. Mivel szinte minden magyar család megszenvedte valamilyen módon a történelmünknek ezt a szakaszát, különösen a negyvenes-ötvenes éveket, helyénvaló volt a magyar képviselők kezdeményezése az Európai Parlamentben. Fontos, hogy kollektív történelmi emlékezetünkben mindkét XX. századi totalitárius diktatúra rémtetteit megőrizzük mementóként, így tarthatunk kellő távolságot a nemzetiszocialista és a kommunista eszmerendszerektől, és így adhatjuk meg az illő tiszteletet az áldozatoknak, akiknek életét, egészségét, szabadságát, élete munkáját, karrierlehetőségét vette el vagy tette tönkre valamelyik elnyomó diktatúra a XX. században” – összegezte az augusztus 23-i emléknap jelentőségét Császár Zoltán, a Kereszténydemokrata Néppárt Zala Megyei Választmányának elnöke.

Trianon-zarándoklat Nagyboldogasszony napján Csongrád-Csanádban

Hódmezővásárhelyen, a Szent István téri Országzászlónál kezdődött augusztus 15-én a szegedi Óserő Dalárda zarándokútja, mely további 14 Csongrád-Csanád megyei település Trianon-élművét kereste fel 2 nap alatt. A nemzeti zarándoklat célja az volt, hogy ébren tartsa a hazafias érzelmeket, a közömbösek pedig „felébresszék”.

Kalmár Ferenc miniszteri biztos, a KDNP országos elnökségének tagja a rendezvényen kiemelte: Trianon beleillik abba a katasztrófasorozatba, ami az elmúlt 1100 évben érte a magyarságot.

– Azt mondják, az a magyar, akinek fáj Trianon. Fontos, hogy a következő generációknak ne csak a fájdalmat adjuk tovább, hanem a büszkeséget is, hogy vagyunk. Az I. világháború győztesei büntetőpadra küldtek bennünket, amin véleményem szerint 2010-ig ültünk. Akkor kezdődött egy pozitív folyamat. Az Országgyűlés megszavazta a kettős állampolgárságról szóló törvényt és többek között azt a törvényt is, amely Trianon emléknapját a Nemzeti Összetartozás Napjává emelte. Itt vagyunk, méghozzá egyenes gerinccel. Trianon igazságtalansága ne benuházzon eredményezzen az utánunk jövőknek, hanem adjon erőt és dacot a további értékteremtésekhez – fogalmazott Kalmár Ferenc.

Bálint Gabriella, a KDNP helyi elnöke (képünkön balra) kiemelte, Hódmezővásárhely nagyon sok áldozatot hozott az I. világháborúban. Nem volt olyan család, ahol ne gyászoltak volna. Az Osztrák-Magyar Monarchia szinte minden hadszínterén megfordultak vásárhelyi és székkutasi katonák.

A párt helyi elnöke beszélt arról is, hogy Hódmezővásárhely 1919-ben is nagy csapást szenvedett el a román megszállás idején, amikor 1919. július 25-én 56 embert végeztek ki a város határában a román katonák. Trianon után pedig szinte lehetetlen volt Vásárhelyen az élet újrakezdése, hiszen megszakadt a korábban élő kapcsolat a Partiummal, Erdéllyel, a Bánsággal és Délvidékkel.

A nemzeti zarándoklatok több állomásán is kereszténydemokrata szónokok osztották meg gondolataikat a résztvevőkkel, így Polner Eörs, a párt megyei elnöke, Dobák Lászlóné, a KDNP megyei gazdasági vezetője vagy épp Fekete János, Csongrád város KDNP-elnöke. A szegedi megemlékezés szónoka pedig Becsey Zsolt korábbi európai parlamenti képviselő, Csongrád-Csanád megye idei díszpolgára volt.

Kereszténydemokrata légkörű munkahely, plusz szabadság a véradóknak és nemdohányzóknak

Beszélgetés Tarnai Richárd Pest megyei kormány megbízottal

Barátságos fogadtatás, készséges ügyintézés, mosolygó munkatársak – ez az alaphangulat fogadja az érkezőt a Pest Megyei Kormányhivatalban. Mind ez nem véletlenül és nem csak alkalomszerűen. A személy tisztelete, biztonságérzete Tarnai Richárd kormány megbízott (képünkön) elgondolása szerint a jó munkavégzéshez elengedhetetlen. A kereszténydemokrata politikus azt vallja, hogy aki szorongva megy a munkahelyére, nem tud száz százalékos teljesítményt nyújtani. Elismerés, ösztönzés, megerősítés – kulcsszavak, amik konkrét intézkedésekben is megmutatkoznak. Mindezeket kiegészíti egy sor környezettudatos megoldás.

HAZÁNK

– Két szokatlan, a társadalmi szolidaritást is erősítő rendelkezés van a hivatalban: a véradóknak és a munkahelyen nem dohányzóknak külön szabadság jár. Miért tartja fontosnak ezeket, egyáltalán, hogyan alakult ki ez a rendszer?

– Kicsit messzebből kezdeném. Több mint 3000 fős, nagy hivatal vagyunk. 2013-ban elsőként kaptuk meg az állami intézmények közül a Családbarát Munkahely-díjat, majd két évvel később a Kerékpárosbarát Munkahely-díjat és ezekre nagyon büszkék vagyunk. Ezekhez mind meghatározott feltételrendszernek kellett megfelelnünk, például nem csak beállót alakítottunk ki, hanem saját kerékpárokat vettünk, amelyeket bárki ingyen használhat. Folyamatosan keressük, hogy mivel segíthetjük a dolgozóinkat, mivel javíthatjuk a közérzetüket, így jutottunk el a véradással kapcsolatos intézkedéshez. A jogszabály azt írja elő, hogy a véradás után 4 óra munkaidő-kedvezmény jár, mi ezt megtoldottuk, a véradás teljes napján és az azt követő napon extra szabadságban részesül a kolléga. Évente háromszor van erre lehetőség, tehát összesen 6 szabadnapot jelent. Háromszor 4 óra helyett háromszor 2 nap. Nem tudom, hogy csak ennek köszönhetően-e, de nagyon sokan élnek a lehetőséggel. Nem lehet patikamérlegesen mérni, hogy mi miért van, melyik a nagyobb motiváló erő, az a lényeg, hogy jó eredmény születik. A dohányzással kapcsolatban az elsődleges szempont az egészség védelme, de könnyen ki lehet számolni, ha valaki csak egyszer megy le naponta a dohányzóba, ami

minimum 15 perc, az évente nettó másfél munkahét! Ehhez képest egy nap plusz szabadságot kap, aki írásban vállalja, hogy munkaidőben nem gyújt rá.

– Milyen tapasztalatok, visszajelzések vannak? Hogyan ellenőrzik, hogy betartja-e valaki, amit ígért?

– Ebben az évben lett hatályos a belső rendelkezés, tehát hosszú távú tapasztalataink nincsenek. Lényeges, hogy senki nem ellenőriz, nincs szankció, az egész a bizalmon alapul. Bízom a kollégáimban. Ha valaki nem tartja be, amit ígért, az ő lelkiismeretén múlik. Megyeszerte 311 ingatlanban dolgozunk, nincs adatunk, hogy hányan dohányoznak. Itt a központi épületben közel háromszáz van vagyunk, eddig 36-an, tehát kicsit több mint 10 százalék adta írásba, hogy nem gyújt rá munkaidőben. Ha csak annyit érünk el, hogy 8 órán át nem gyújt rá, már megérte. Ez egy üzenet elsősorban a

kollégák felé, hogy ki lehet és érdemes is kibírni cigaretta nélkül, ráadásul egy olyan intézkedés, ami valóban a szolidaritást erősíti, mert abszolút bizalmi alapú. Abban a pillanatban, amikor meghoztam, tudtam, hogy nem fogjuk ezt ellenőrizni és szankcionálni, hiszen önkéntes alapú a vállalkás. Nem leszoktató tapaszt, hanem szabadnapot adok a kollégáknak. Ezzel az intézkedéssel a nemdohányzókat nem éri semmilyen hátrány, nem elveszünk valakitől, hanem irányt mutatunk.

– Említette még korábban a kerékpárokat. Ez kicsit elvárás, mert „trendi”, vagy valóban fontos az egészség és a környezet védelme?

– A belvárosban vagyunk, gyakran kell minisztériumokba, állami szervezetekhez menni, amihez felesleges autóba ülni. A hivatali saját bicikliket – amiket természetesen karbantartunk –, szintén bizalmi alapon, bárki szabadon használhatja, vannak Mol Bubi-kártyák és olyan arckép nélküli BKK bérletek is, amiket ügyintézéshez használhatnak a kollégák. Ezek mellett érdemes megemlíteni, hogy kormányzati intézkedésként tavaly nyáron 3 elektromos autót kaptunk, tehát ha mégis szükséges, környezetbarát módon tudunk utazni vagy szállítani. Apróságnak tűnhet, de fontos ez a szemlélet.

Ezek az intézkedések mind abba az irányba mutatnak, hogy jól érezzék magukat a munkatársak és fontosnak érezzék magukat.

Munkáltatói és emberi szempontból is meg lehet közelíteni a kérdést. Az előbbi egy abszolút érdek mentén történik. Ha olyan kollégával dolgozom, aki érzi, hogy megbecsülik, és nem gyomorgörccsel jön be, akkor sokkal nagyobb teljesítményre képes. Ha az embert lefojtja a munkahely, akkor elvégzi a munkáját és semmi több, de ha azt érzi, hogy a főnöke bízik benne, akkor a kötelezőn túl is szívesen megteszi, amit tud, szinte szárnyal. Ezért pusztán pénzügyi, munkaerőpiaci okokból is megéri hangulatjavító intézkedéseket hozni, és ez még mindig a rideg anyagi oldal. Ehhez jön az emberi, nyugodtan mondhatjuk, hogy kereszténydemokrata szempont. Az otthoni légkörhöz hasonló vagy ahhoz közelítő munkakörülmények megteremtése – bár tudom, hogy azt soha nem lehet elérni –, alapvető kötelességünk. Ha valakinek kötelező 8-tól 5-ig a munkahelyén ülni, miközben a gyereke betegen fekszik otthon, akkor hiába van jelen fizikailag, rosszul fog dolgozni. A munka sok, azt el kell végezni, de rugalmasnak és emberségesnek kell lennünk, ez különösen a gyereket nevelő édesanyáknál elengedhetetlen. A vezetőktől is ezt a hozzáállást várom el. Visszaigazolás, amikor azt látom, hogy jól érzik magukat a munkatársaim, szívesen jönnek be reggelként. Úgy fogalmaznék, hogy kereszténydemokrata légkörű munkahelyen jó dolgozni! Ami jó neked, az jó a másoknak is, a win-win szemlélet ilyen értelemben keresztény alapú. A főnök úgy érzi, hogy a munkát kiválóan elvégzik, a kollégák úgy érzik, hogy ők is nyerne, mert ha bármi problémájuk van, a szabályokat betartjuk, de az élethez igazítjuk azokat és nem fordítva.

Móring József Attila: Jelentősen nőni fog a betegbiztonság Marcaliban

Ismét önálló lesz a Marcali Kórház, javul a betegek ellátása és újraindulnak a szünetelő szakrendelések – adta hírül Móring József Attila, a térség országgyűlési képviselője.

KDNP.HU

Egy hosszú munkafolyamat végét jelzi a Kásler Miklós emberierőforrás-miniszter által aláírt megállapodás, amely szerint a Marcali

Kórház leválik a Somogy megyei Kaposi Mór Oktatókórházzal. Sok tárgyalás és egyeztetés előzte meg a döntést, amely gazdasági és jogi önállóságot ad a marcali intézménynek, emellett a szakmai

együttműködés természetesen továbbra is fennmarad.

– A városban élőknek nagy segítség lesz, hogy újraindulnak a szünetelő szakrendelések és megnyitnak a kórházi osztályok, így például szü-

lézeti szakrendelésre nem kell más városba utazni. Ezzel jelentősen nő a betegbiztonság, a helyben végzett ellátás javítja a közérzetet és így közvetve segíti a gyógyulást is – emelte ki a kereszténydemokrata honatya.

Latorcai János:

Újrakezdésre, megmaradásra és összetartozásra is emlékezünk száz évvel Trianon után

Valamikor hallani fogsz majd az életnek egy fájdalmas csodájáról – arról, hogy akinek levágták a kezét és a lábát, sokáig érzi még sajogni az ujjakat, amik nincsenek. Ha ezt halod majd: Kolozsvár, és ezt: Erdély, és ezt: Kárpátok – meg fogod tudni, mire gondoltam – írta Karinthy Frigyes alig pár éves kisfiának a múlt század 20-as éveiben. S valóban, miként a végtagjait elvesztő ember, úgy a magyar nemzeti emlékezet sem volt mind a mai napig képes sem feldolgozni, sem megemészteni azt a traumát, amit az első világháborút lezáró békek és hazánk felprédálása, darabokra szagatása jelentett.

E gondolatok előrebocsájtásával tisztelettel köszöntöm házigazdánkat, Tóth József polgármester urat, Bánné dr. Gál Boglárka asszonyt a megyei közgyűlés elnökét, Nagy Péter urat a testvértelepülés, Nagyida polgármesterét, az egyházi és világi előjárókat, és mindenkit, aki megtisztelti jelenlétével a mai ünnepségünket.

Örömmel köszöntöttem volna itt körünkben Halmaj erdélyi testvértelepülésének képviselőit is, de a koronavírus-járvány sajnos nem teszi lehetővé, hogy ma, Szent István napját megelőzően együtt emlékezve tekintsünk a jövőbe.

Államalapító királyunk életműve sikerének megkérdőjelezhetetlen bizonyítéka, hogy több mint ezer év történelmi megpróbáltatásai ellenére ma itt, egy független magyar állam polgáraiként anyanyelvünkön köszönhetjük egymást.

Tehetjük ezt azért, mert Szent István egy erős és öntudatos államot hagyott örökül, mely kiállta az idők próbáját. Első királyunk világosan látta, hogy miként teremthet külső és belső békét és ezáltal miként mozdíthatja elő a magyarság gyarodását.

Tudta, hogy a kereszténységnek nemzetmegtartó és jellemformáló ereje van!

Tudta, hogy csak egy Európához tartozó Magyarországnak van jövője és azt is tudta, hogy Európa és a kereszténység egymástól elválaszthatatlan.

Pontosan ennek köszönhető, hogy a Szent István által több mint ezer esztendeje lefektetett alapok mind a mai napig elég erősek voltak ahhoz, hogy a hazát újjá és tovább lehessen építeni.

Ennek köszönhető, hogy a világ magyarsága idén, a trianoni békediktátum 100. évfordulóján már nem csak az ország és a nemzet felprédá-

lásának tragédiájára, hanem az újrakezdésre, a megmaradásra és az összetartozásra is emlékeznek, hiszen a magyarság a legnagyobb nehézségek közepette is kész volt megtartani és továbbvinni Szent István örökségét.

Az I. világháborút lezáró szégyenletes béke után, a nemzetközi elszigeteltség ellenére is képesek voltunk összefogva magunkra találni és alig 10 év leforgása alatt megközelítettük a kiegyezést követő „boldog békeidők” életszínvonalát.

Engedjék meg, hogy felidézzem első olimpiai bajnok bokszolóink, Kocsis Antal történetét, aki az 1928-as hollandiai döntőben éppen egy francia versenyző legyőzésével szerezte meg az aranyérmeket. Kocsis hazatértekor – miközben a lelkes szurkolók a vonat fülkéjéből –, annyit mondott, csak tette, amit mindenki más is tett volna. A magyar zászlóért verkedett, hogy azt a középső árbocra húzhasák fel, majd hozzátette: „Ha elvették országunkat, fegyvereinket, láthatták, hogy a pusztá oklünk is mennyire erős. Odakint éreztem igazán, milyen összetépett, összerongyolt országból érkeztem. Meg kellett mutatni, helyén van a bátorságunk.”

Ma a helyzet kedvezőbb ugyan, mint 100 éve, de a bátorságunkra és összefogásunkra ma is nagy szükség van. Az Európai Egyesült Államok létrehozásának és a nemzetek betagoztatásának terve, valamint a Szent István-i nemzeti-keresztény örökséget tagadó egyre erősödő törekvések visszautasítása valódi bátorságot és közös cselekvést követel.

A nyugati világ forrongó szobordöntőgetéseit látva nem kétséges, hogy lesznek olyanok, akik ma itt,

Halmajon felavatásra kerülő turulszobor szimbolikájában sem az 1000 év megtartó erejét és annak kulturális örökségét, csupán a két világháború közötti pár évtized eltorzult politikai ideológiáját akarják látni és láttatni.

Ezek az emberek tudatosan el akarják felejtetni, hogy őseink számára ez a mitikus madár, élő jelkép, a magyarság szakrális lenyomata, a kultúra eleven része volt. Pozitív jelkép, a termékenység, az életre utalt, s ami talán a legfontosabb, őseink nemzetünk védelmezőjeként tekintettek rá.

A turul és más ősi szimbólumaink közül sok a XX. század diktatúrái következtében elvesztette korábbi jelentőségét. Erről azonban sohasem maga a jelkép, hanem az azt rosszra használó emberek tehetnek! A múlt tévedései, politikai hibái nem a turul lényegéből fakadtak, ezért a turul ábrázolásnak igenis helye van ma is!

Külön köszönet illeti a csodálatos alkotásért Ekker Róbert szobrászművész urat, aki egyik interjújában így fogalmazott: „az alkotások – különösképpen a történelmi témájúak – jelek, melyek segítik az eligazodásban a jelen és a jövő nemzedékét az emlékezés igaz országútján”. Megköszönöm mindazok munkáját is, akik hozzájárultak az emlékpark megújításához.

Köszönöm polgármester úrnak, hogy felkarolta ezt az ügyet, mely reményeim szerint számos nemzetársunk számára képes lesz megmutatni nemcsak Trianon tragédiáját, hanem a nemzeti együvértartozásunk fontosságát is!

A bátorság mellett összefogásra van szükség ma is. A politika most talán megosztottabb, mint az elmúlt

30 évben valaha. Kellenek olyan közös fogódzók, melyek túlmutatnak a pártpolitikai és ideológiai csatározásokon. Hiszem, hogy a nemzeti identitás megőrzése és a nemzeti összetartozás erősítése ilyen ügyek kell, hogy legyenek.

Eppen ezért emeltük már 2011-ben, az Alaptörvény elfogadásával a legmagasabb szintre a nemzeti összetartozás ügyét. Nemcsak kimondtuk, hogy Magyarország – az egységes magyar nemzet összetartozását szem előtt tartva – felelősséget visel a határon kívül élő magyarok sorsáért, hanem cselekedtünk is.

A nemzet közjogi egyesítésének eredményeként tíz év alatt egymillió-egyszázezren váltak nemzetársainkból szavazati joggal rendelkező honfitársainkká.

Jó úton járunk, de az ideai tragikus évforduló és a néhány szomszédos államban sajnos még mindig, időről időre fellobbanó magyarellenesség arra is figyelmeztet, hogy a munka nincs befejezve. Nem alkudhatunk meg az ország és a nemzet építésében! Elődeink hitével és akaraterejével tovább kell haladnunk közös jövőnk felé.

Magyarország történelme Trianonnál nem ért véget, hiszen a Szent István-i erős alapokra épített ország ma, 100 év elteltével, újra emelt fővel áll az európai nemzetek között. Ne feledjük: ez augusztus 20-ának és június 4-ének a közös üzenete nekünk és a jövő magyarságának.

Ezért is nagy öröm mindannyiunk számára, hogy itt, Halmajon, ebben a megszépült emlékparkban, a most felavatandó Turul-szobor árnyékában felnövő új nemzedék életre szóló leckét kaphat nemzeti múltunkról, együvé tartozásunkról és az összefogás nemzetmentő, értékteremtő erejéről.

Kérjük tehát a történelem urát, a Jóistent, hogy múltunk és annak tanulságai, valamint az újra megtalált nemzeti összetartozásunk öröme igazi erőforrássá tudjon válni a jövőnk felé haladtunkban országunkban mindenütt és a határainkon túl is!

A szerző az Országgyűlés alelnöke, a KDNP Országos Választmányának elnöke. A fenti beszéd augusztus 17-én hangzott el a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Halmajon, az Interaktív Nemzeti Emlékpark és Turul-szobor ünnepélyes avatásán

Semjén Zsolt:

Magyarország ezeréves keresztútja a Levéltár új tárlatán

Egy kiállítás megnyitója mindig ünnep, a találkozás, a művek és a befogadók találkozásának ünnepe. Ünnepe a Levéltár életében a mai nap is, de nem a hangos ünneplésé.

A levéltárak egyik legjellemzőbb vonása a csend. Fiókok és tárlók, szekrények és raktárak polcai őrzik némán a múltat, a tovatűnt évszázadok emlékeit. Pecsétes királyi oklevelek, törvények, birtoklevelek, nyelvemlékek, gazdasági, közigazgatási és kulturális iratok, vármegyék, városok és falvak megannyi helytörténeti kincsei rejlenek ebben a méltóságteljes csendben.

A Magyar Nemzeti Levéltár azonban nemcsak a múltat őrzi, hanem megértette a modern idők szavát is. Találkozunk a több száz éves dokumentumokkal, de a kiállítás a digitális technika legkorszerűbb eszközeinek felhasználásával készült. Fontosnak tartja az általa őrzött iratok, a magyar nemzet írásos emlékezetének feldolgozását és ezek minél szélesebb körben történő megismertetését. Ennek eszközei a Levéltár által szervezett kiállítások.

A most megnyíló tárlat „csupán” tizennégy dokumentumból áll. De nem akármilyen dokumentumokból! Tizennégy nagy jelentőségű irat hazánk ezeréves történelméből. Kezdődik a veszprémi apácamonostor görög nyelvű kiváltságlevelével, és az Antall-kormány alakuló ülésének jegyzőkönyvével zárul. Közte pedig az ország történelme – vagy a tizennégyes számhoz társuló jelentéssel élve – keresztútja, a dokumentumok tükrében.

A keresztutak elterjedése összefügg azzal a gondolattal, hogy a keresztény ember legalább jelképesen járja végig Krisztus szenvedéseinek útját. Érdekes, hogy az egyház maga is lehetőséget ad a kálváriák szabad értelmezésére.

Gondoljunk például arra, hogy a Colosseumban tartott nagyheti stációjárás alkalmával a pápa alkalmanként világiakat kér fel az állomásokhoz kapcsolódó elmélgedések megírására. Ezek az elmélgedések tartalmaztak már a második világháborúhoz vagy napjainkhoz kapcsolódó aktualitásokat is.

Éljünk a lehetőséggel, és járjuk végig Magyarország keresztútját! A helyszín,

a közel százéves historizáló palota drámai átélést biztosít számunkra. A falakon sorakoznak a dokumentumok: az Aranybulla, a Pragmatica Sanctio, az áprilisi törvények. De ott van Mohács, Trianon, a háború utáni jóvátétel a Szovjetunióval és az 1956-os elbukott szabadságharc tragikus következménye.

A több mint ezeregy száz éves Kárpát-medencei történelmünk idején

hazánk ege fölött többször vágattak át az apokalipszis lovasai. Határaink többször is változtak. Volt, hogy három részre szakadt az ország, éltünk idegen megszállás alatt, és döntöttek győztes nagyhatalmak a sorsunkról, területeinkről. Azért, hogy itt megmaradhassunk, elődeink nagy árat fizettek, és nekünk, kései utódoknak ezt mindig szem előtt kell tartanunk.

„Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent, és munkálkodhass a jövőn!” Széchenyi István örökérvényű üzenete valósul meg a Levéltár kiállításán. Köszönöm a Magyar Nemzeti Levéltárnak, hogy közel hozza történelmünket a mai látogatókhoz!

Magyarország miniszterelnökhelyettese, a KDNP elnöke fenti beszédét a Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltárában mondta el A nemzet emlékezte című kiállítás augusztus 24-ei megnyitóján

Rétvári Bence:

Ami a baloldal számára láthatatlan: csökkent az elkerülhető halálozások aránya

Az Eurostat 2011. óta követi az elkerülhető halálozások 100 ezer főre vetített arányának alakulását a 75 év alattiak körében. Egyrészt a kezelhető halálokokat nézik, melyek időben történő és hatékony egészségügyi beavatkozással elkerülhetőek lettek volna. Másrészt a megelőzhető halálokokat, melyek hatékony népegészségügyi rendszerrel, elsődleges prevencióval elkerülhetőek lettek volna.

Az egészségügyi rendszer hatékonyságát mutató kezelhető halálozások aránya 198-ról 179-re csökkent, ami 10%-os javulás. A személyes

megelőzés és a szűrések hatékonyságát mutató megelőzhető halálozások aránya 358-ról 327-re csökkent, ami 9%-os javulás.

A baloldali sajtó és a baloldali politikusok az eredmények nyilvánosságára hozatala után mélyen hallgattak arról, hogy mindkét szempontból látható mértékű a javulás. Csak arról beszéltek, hogy Magyarország a listák alsóbb részein található, ami igaz, csak hogy ez nem az elmúlt évek tendenciáinak, hanem az ezt megelőző évtizedek örökségének köszönhető. A baloldalt azonban most se érdekli

az, ami magyar eredmény, mert mindent csak a kormány elleni támadásra akarnak felhasználni. Az Eurostat adatsora viszont egyértelműen cáfolja a baloldal évek óta hangoztatott azon állítását, hogy Magyarországon romlik az elkerülhető halálokok aránya.

Tíz év alatt az egészségügy működésének javítása érdekében a kormány 76%-kal növelte a költségvetési forrásokat, 91 kórház és 51 szakrendelő újult meg részben vagy egészben. Az egészségesebb életmód érdekében indult be az iskolai mindennapos testnevelés és jöttek

létre a sporttámogatási programok, bevezetésre került a chipsadó és a reformmenza, hatszorosára nőtt az iskolatej- és iskolagyümölcs-program költségvetése és országos vastagbélrák-szűrési program is indult.

A tennivaló még sok, de az eredmények már látszanak.

A szerző a Kereszténydemokrata Néppárt alelnöke, az Emberi Erőforrások Minisztériuma miniszterhelyettese

Latorcai János:

Sokszor kellett újrakezdenünk, de mindig talpra álltunk

Latorcai János ünnepi beszédet mond (balra) és Toldi Balázs gyomaendrődi polgármester megszegezi az új kenyeret

A haza örök, s nem csak az iránt tartozunk kötelességgel, amely volt és van, hanem az iránt is, amely lehet, s lesz is.

Kossuth Lajos örökérvényű szavaival köszöntöm házigazdánkat, polgármester urat, az országgyűlési képviselő urat, a járási hivatalvezető urat, az egyházi és világi előljárókat, és valamennyi, a mai ünnepséget megtisztelő kedves résztvevőnket!

László királyunk már 1090-ben elrendelte, hogy „Szent István napja, mint szent ünnep megtartassék”. Az azóta eltelt közel ezer év utolsó századának politikai viharai azonban gyökeresen átformálták nemzeti ünnepeinket.

Sokan felteszik a kérdést, hogy ma valójában mit is ünneplünk augusztus 20-án? A Szent Koronát? A magyar állam alapító apostolát, Szent István királyt? Magát az államalapítást? Az új kenyeret? Az alkotmányt? Mert augusztus 20-a történelmünk során sok mindennek volt már az ünnepe. Ma egyszerre mindegyiknek, de mégis egynek, a magyar népnek, a Magyar Nemzetnek. Egyszóval mindnyájunknak.

Egy olyan nemzet, mint a magyar, büszkén ünnepelhet! Államiságunk több mint 1000 éves fennállása alatt történt eseményeket érdemes újra felidézni. Szükségünk is van rá, hiszen ez a megerősítés újra és újra felidézi bennünk, hogy kik is vagyunk és hova tartunk.

A mai ünnepen a trianoni békediktátumra is emlékeznünk kell! 100 évvel az ország és a nemzet felprédálását követően azonban ma nem a tragédiára, hanem az újrakezdésre, a megmaradásra, a nemzet összetartozására kell emlékeznünk. Nekünk, magyaroknak sokszor kellett újrakezdenünk az elmúlt ezer évben, de mindig sikerült talpra állnunk.

Vajon mi lehet a titkunk?! Mi tette lehetővé, hogy nem csak túléljük a tatárjárást, a mohácsi tragédiát, a török megszállást, a Habsburg-uralmat, a trianoni országcsönkítést és a XX. század pusztító diktatúráit, hanem mindig sikerült felállnunk és újrakezdenünk is? Hiszen már a tatárjárás után a krónikások feljegyezték, sokan látják úgy, hogy Szent István országa megszűnt létezni.

A török invázió három részre szakította az országot, Trianon pedig öt részre, s ráadásul ez a szörnyűséges békediktátum nemcsak megcsönkíteni, de a feltételeiből fakadóan cselekvés- és működésképtelenné is akarta tenni azt, belekényszeríteni valamennyiünket a teljes önfeladásba. Ez eddig nem sikerült!

Hiszem, hogy ez nem a vakszerencse műve, és nem is csak a magyar néplélek sajátosságának, hanem a kezdeteknek, államalapító királyunk bölcsességének is köszönhető.

Szent István királyunk ugyanis olyan erős alapokra építette hazánkat, melyet még a legnagyobb történelmi földrengések sem tudtak elsüllyeszteni. Tudta, hogy a kereszténységnek nemzetmegtartó és jellemformáló ereje van. Tudta, hogy csak egy Európához tartozó, keresztény, de önálló Magyarországnak van jövője. És azt is tudta, hogy Európa és a kereszténység egymástól elválaszthatatlan.

Éleslátása biztosította egy évezreden át a magyarság megmaradását itt, a Kárpát-medencében. Ezért is hiszem és vallom, hogy iránymutatása a ma rendkívül gyorsan változó világában is megállja a helyét.

Valóban, ha csupán csak alig több, mint 10 évet lépnénk vissza az időben, teljesen hihetetlennek tűnne, hogy mennyi minden formálta ez alatt az idő alatt Európát és benne Magyarországot. Csak néhányat em-

líve: a 2008-ban kirobbant gazdasági és pénzügyi válságot, az országot ezer éven át megtartó és formáló keresztény értékrend elleni gyilkos újbaldali globalista támadásokat, a máig megoldatlan migrációs krízist vagy az éppen aktuális koronavírus-járványt és a nyomában fellépő politikai és gazdasági problémákat kiemelve is látszik, hogy nem éppen eseménytelen időszakban élünk.

Tudatában vagyunk: ha megfosztják az embereket a múlt ismeretétől, nemzeti értékeiktől, nemzettudatuktól, akkor csak a pusztta jellegtelenség, az önfeladás, a széthullás és a megsemmisülés marad! A nemzet csak úgy maradhat fenn, ha összetartó, dolgozó „nagy családként” számúzi magából az életidegen gondolkodásmódot. És az ezeréves magyar állam állta és állja a sarat!

Ma, száz évvel a trianoni békediktátum után is büszkén, emelt fővel küzdünk a függetlenségünket veszélyeztető, betagosító és az ezer éves értékeinknek a felmorzsolását célzó törekvések ellen.

Természetesen mindezen események itt, Gyomaendrődön is nap mint nap éreztették és éreztetik hatásukat. A 2008-ban kirobbant pénzügyi és gazdasági válságból sikeresen kilábaló városunk. Az elmúlt években pedig a kormány, a térség országgyűlési képviselője, a városvezetés és személyesen a polgármester úr munkájának és támogatásának köszönhetően számos, az itt élők életét könnyebbé tévő fejlesztés valósult meg.

Felújításra kerültek többek között óvodák, iskolák és orvosi rendelők. Jelentős fejlesztések történtek a város szennyvíztelepén, elkészült a vasúti aluljáró, új műfüves sportpályák épültek, sor került a két főtér rekonstrukciójára, megszüpült a városhá-

za, bővültek a kerékpárutak, közel félmilliárd forint értékű turisztikai beruházás is érkezett az immár virágossá vált városunkba. Ezt a felívelő, kedvező pályát törte meg az ideai koronavírus-járvány és a nyomában járó recesszió.

A ma hivatalosan átadásra kerülő, de már az itt élők által örömmel birtokba vett Szabadság téren megvalósult fejlesztés azonban jelzi, hogy összefogással, közös akarattal még a járványveszély idején, a kedvezőtlenebbé vált pénzügyi környezetben is lehet tenni, építkezni és jövőt tervezni.

Az ipari park, a fürdő- és a múzeumközpont fejlesztésének nagyvonalú tervei pedig jelzik, hogy a városvezetés és az itt élők újra fellendülő gazdaságot, jövőt biztosító hétköznapi életet remélnek, melyhez – ahogy eddig, úgy a jövőben is – minden támogatást igyekezünk megszerezni és megadni.

Ezekkel a gondolatokkal kívánok minden gyomaendrődinek, minden innen elszármazottnak szép és felelős ünnepet, az Istvánoknak örömteli névnapot (a halászléfőző-verseny résztvevőinek sok sikert, a kóstolóknak jó étvágyat), mindenkinek jó szórakozást, az ünnep múltával pedig összefogást, alkotó munkát, hogy egy év múlva még emellett fővel gyűlhessünk újra össze ünnepelni együvértartozásunkat.

Isten hozott és Isten éltesse valamennyiünket!

Az Országgyűlés alelnöke, a KDNP országos választmányi elnöke augusztus 20-án mondta el fenti beszédét Gyomaendrődön, a Békés megyei kisváros Szent István-napi ünnepségén

Élménydús vakáció a koronavírus árnyékában is

A világszerte gyorsan terjedő koronavírus-járvány közben komoly kihívás emlékeztet, tartalmas nyári táborokat szervezni a diákoknak. **Simicskó István**, a KDNP parlamenti frakcióvezetője újbudai választókerületében, a kamaraerdei napközis táborban szerzett tapasztalatokat a programokat szervező pedagógusok és a vakációt élvező fiatalok helyzetéről. „Érdekelt, hogy ebben a különleges helyzetben hogyan birkóznak meg a pedagógusok a nehézségekkel” – nyilatkozta a KDNP frakcióvezetője a Magyar Hírlapnak. „A gyors és hatékony védekezésnek köszönhetően június tizenhatodikától lehetővé vált a szünidei táborok megszervezése,

meg nekik” – fogalmazott az államtitkár, rámutatva, hogy az ejtőernyős ugrások során markánsan mutatkozik meg az a bajtársiasság és csapatszellem, ami a Magyar Honvédséget jellemzi.

Simicskó István, a Honvédelmi Sportszövetség elnöke az összefogás diadalának nevezte a több évtizede újra megrendezett ejtőernyős tábor. Mint mondta, a mostani program a Honvédelmi Minisztérium és a Honvédelmi Sportszövetség, a Magyar Honvédség (azon belül az MH 86. Szolnok Helikopter Bázis), valamint Szolnok városának kiváló együttműködésének a gyümölcse.

Az elnök hangsúlyozta: a tábor a fiataloknak szól, kifejezetten azért, hogy megismerhessék a haza védelmének fontosságát, és átérezzék, hogy az nemzeti ügy. „Fontos, hogy felvértezzük őket olyan képességekkel, amelyeket a jövőben is hasznosítani tudnak, hogy értékrendjük a jó irányba alakuljon, stabilá váljon, amellyel meg tudják állni helyüket a nehéz helyzetekben” – fogalmazott Simicskó István, kiemelve: a szervezők abban bíznak, hogy az egy hét emlékeztető lesz a húsz fiatalnak, akik fizikailag és lelkiekben is megerősödve térnek majd haza.

A táborba a Nemzeti Közszolgálati Egyetemről, a szegedi egyetemről, a debreceni Kratochvil Károly Honvéd Középiskolából, Martfűről és Békéscsabáról érkeztek fiatalok, akik az ötnapos tábor alatt bepillantást nyerhettek az MH 86. Szolnok Helikopter Bázis mindennapjaiba, elsajátították az ejtőernyős ugrások végrehajtásához szükséges ismereteket, látogatást tettek a RepTárban, ahol múzeumpedagógusok segítségével ismerhették meg a magyar repüléstörténet főbb eseményeit, légijárműveit, és természetesen ejtőernyős ugrásokat hajtottak végre a Szolnok–Szandaszőlősi repülőtéren.

A fiatalok idén sem maradtak táborozás nélkül: résztvevők a szolnoki ejtőernyős táborban (balra) és Simicskó István látogatása a kamaraerdei napközis táborban (fent, illetve jobbra)

szem előtt tartva, hogy gyermekeink védelme elsődleges feladatunk.” – tette hozzá. A nyár folyamán összesen több mint ezer általános iskolás újbudai diák vehet részt a kerület kiváló pedagógusai által szervezett táborokban.

„A pedagógusok a mostani rendkívüli helyzetben is megpróbálták olyan tábori programokat összeállítani a fiataloknak, amelyek révén a kötetlen szórakozás mellett értékes tudással, hasznos információkkal gazdagodhatnak. A sport által pedig nemcsak testi adottságaikat erősítik, de a csapatszellem, a sportszerűség szabályait is megtanítják a gyermekeknek. Platón is úgy fogalmazott,

a sport mind a testnek, mind a léleknek javára válik. A szervezők értékes nyarat biztosítanak a gyermekeknek, akik olyan élményeket szereznek, amelyekre egész életükben jó szívvel gondolhatnak majd vissza. Ezért mindenhol köszönetet érdemelnek a pedagógusok” – fogalmazott Simicskó István.

Augusztus 17-én a Honvédelmi Sportszövetség és a Honvédelmi Sportegyesület Szolnok által szervezett ejtőernyős tábor is megnyitotta kapuit. Ilyen jellegű eseményt harminc évvel ezelőtt rendeztek utoljára Magyarországon. A tábor elsődleges célja az volt, hogy a résztvevő fiatalok megismerjék a Magyar Honvéd-

séget, a katonai ejtőernyős szakmát, emellett ejtőernyős alapképzést szerezzenek.

A tábor megnyitóján, a szolnoki sportrepülőtéren többek között Ruszin Romulusz, a Honvédelmi Minisztérium humánpolitikáért felelős helyettes államtitkára köszöntötte a résztvevőket. Mint mondta, a honvédelmi tárca számára elsődleges fontosságú a honvédelmi nevelés, ennek pedig szerves részét képezik az ilyen és ehhez hasonló táborok. „Szeretnénk, ha a fiatalok megértenék, mit és miért csinálnak a katonák, miért annyira fontos a honvédelem ügye. Ezt a legmeggyőzőbben úgy tudjuk elérni, ha a gyakorlatban mutatjuk

Az ivókutaktól nem lesz hűvösebb a metró!

„Karácsony Gergely az őszi kampányban támadta Tarlós Istvánt és megígérte az M3-as metró klimatizálását, ez mégsem valósul meg, továbbra is csak ferdít és ködösít a BKV klímabeszerzési egyeztetéseiről, csak úgy, mint a Lánchíd felújításával és az arra elkülönített forrással kapcsolatban” – írta közösségimé-

dia-bejegyzésében az ifjúsági kereszténydemokraták fővárosi szervezete. „Nem kell több hazugság! Nem kérünk többet Budapest pusztításából!” – utasítja el az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség (IKSZ) budapesti szervezete a főváros baloldali vezetésének ígéreteit.

